

"Objavili su o nama"

U tom Somboru

Ove se nedjelje 20.05. u Somboru održao 33. jubilarni Somborski maraton. Među sudionicima sam bija i ja: naturalizirani Splicanin koji govori po splitski ka Bandić po purgerski. No, vako je to bilo. Krenija sam iz Splita u Slavoniju kod rodbine dva dana pri utrke. Razlog: iznimno važna aklimatizacija na prehrambene uvjete ravnice: slanina, šunka, kobasice, kulen, rakija. Plavo more zaminija sam zelenim po(l)jima, a kamenjar krša za beskrajnu ravnicu.

Kad sam podijela ideju o HM-u u Somboru prika iz street teama mi je reka: "Alo, mislija si Samobor?" Ne, Mate, mislija sam Sombor u Vojvodini. Uz silnu inflaciju utrka po Hrvatskoj kao da mi je još trebalo ici preko BIH u trecu zemlju. I to još u tako neko selo, zabit, vukogrebinu od Sombora. Bit ce još jedno selo kao i svako drugo koje se drznulo organizirati neku ozbiljnu utrku.

Sombor se smjestio uz lijepi plavi Dunav na nekoliko desetaka kilometara od Novog Sada. Službeno grad, a u hrvatskih okvirima unatoc 50k stanovnika urbanisticki više baca na jedno simpaticno veliko selo. Ne posjeduje velike trgovacke centre ni zgrade vece od 5 katova. Po arhitekturi najviše slici na Varaždin, a po mentalitetu na Slavoniju. Sombor je grad desetak razlicitih crkava, hramova i drugih religijskih objekata podsjecajuci na svoju bogatu prošlost kada je bio znacajan grad Austro-ugarske monarhije. Na njegovim ulicama se i danas govori uz vojvodanski i madarski i hrvatski jezik. Centar grada je vrlo lijepo ureden u srednjo-europskom stilu. Ljudi su iznimno ljubazni i susretljivi. Zanimljivost: vecina Somboraca sebe doživljava prvo kao gradane Vojvodine, a tek onda Srbije. Jedan od ambasadora Sombora je i poznati kantautor Zvonko Bogdan.

Sat vremena prije utrke prilazim centru grada i tražim mjesto održavanja utrke. Radnik na benzinskoj pumpi me šalje u smjeru (Opce) bolnice koji domaci ljudi nazivaju Ludara. Znaci, bio sam u pravu: svaki trkac prije ili kasnije završi tamo! No, šalu na stranu. Prošle godine je bio start na tom mjestu, a ove godine je start premješten na glavni gradski trg. Dok se približavam središnjem mjestu na kojem je start animator-spiker proziva moje ime. Hello? Shvatih, prozivaju imena svih trkaca koji su došli iz daleka. Jako lijep docek!

Idem na prijave. Glavni direktor utrke gosp. Arpad na prvi spomen Splita mijenja ton glasa. Ono što bi kod nas doli rekli: "ajme što sam usra!". Kažem si: budi cool ili si nagrebo! Samo da ne kaže: "Jel vi u Splitu bušite gume i razbijate srbijanske aute?" A on ce: "Ružo, gospodin je iz Splita! Daj mu ovu (posebnu) kesu!" Mislim da mi je pao kamen sa srca. Iz znaka poštovanja što sam došao iz Splita dobio sam besplatnu startninu, promotivnu kapu, cokoladicu, diplomu, a kasnije i medalju. Svaka cast, domacini!

Vrlo brzo mi neke stvari postaju jasnije. Sombor je, prema riječima organizatora utrke, organizator najstarijeg atletskog natjecanja na Balkanu, još davne 1872. godine te se nalazi u Guineessovoj knjizi rekorda! Atletski klub im je vrlo dobro organiziran i kvalitetan. Puno se ulaže u rad s mladima i posvećuje im se velika pažnja. Gradonacelnik i gradska uprava su vrlo entuzijastično podržali organizaciju utrke dok se kod nas većina takvih stvari organizira preko one volje, a oni iskreniji bi rekli i preko one stvari!

10-ak minuta prije utrke službeni spiker objavljuje broj sudionika HM-a: 222! Primjera radi: Split 115 sudionika, Osijek 117. Osim desetak trkaca ih Hrvatske tu je bila i skupina maratonaca iz Skopja, jedna natjecatelj iz Francuske, pokojni Rumunji, nešto ljudi iz BIH te veliki broj Madara. Direktor utrke mi prilazi i ispricava se kako će start kasniti 20-ak minuta jer staza prolazi preko željezničke pruge i zbog sigurnosti je bolje pricekati prolazak lokalnog vlaka. Što reci na to?

Konacno startamo. Cilj mi je odraditi utrku u ritmu lakšeg treninga s vremenom 1:57h, a ako može bez nekog težeg napora i minutu-dvije bolje. Vrijeme toplo, +24C, uz lagani povjetarac. Stanovnici Sombora u velikom broju su izašli na ulice. Mnogi od njih potiho navijaju za svoje prijatelje i članove obitelji dobacujući zanimljive dosjetke. Neki plješću, neki se osmjevuju, većina bodri. Nitko ne psuje, ne vrijeđa, ne trubi jer mu trkaci smetaju. Doslovno na svakom raskrižju ili ulici koja sjece stazu postavljeno je dvoje policajaca (a ne volontera). Promet regulira mlada policajka. Prvi put na jednoj utrci nitko ne presjeca put trkacima svojim automobilom, nitko ne trubi. Do ulaska zadnjeg trkaca u cilj nitko nije smio svojim vozilom obilaziti niti jednog natjecatelja! Grad je na neki način zbog ove utrke bio prometno zatvoren!

Prvih 4km prolazi kroz grad. Atmosfera me nosi. Na 4km prolazno vrijeme mi je 5:17min/km. Nakon 4km izlazimo iz grada i trcimo cestom koja vodi u smjeru nekog sela. Pokušavam usporiti, no tek na 8km padam u prosjeku na 5:30min/km. Na 11km je okret, a moj prolaz i dalje isti. Volonteri na okrijepnim stanicama rade kvalitetan posao. S vjetrom u ledima držim isti pace do 15km, a onda lagano ubrzavam. Pocijem prestizati sve trkace koji trce istim pejsom i one koji su se preforsirali. Osjećam se mocno iako nisam imao kvalitetnu hidratizaciju i carbo loading, a na utрку nisam ponio ni gel, ni is tonic. Postajem sve brži i pace mi pada za sekundu svakih 2km: 5:28; 5:27; 5:26min/km. U zadnjih 2km prestižem 15-ak trkaca. Na zadnjem km prije cilja jedna gospoda iz svog dvorišta donosi vodu i zajedno sa svojom kcerkom dijeli vodu svim trkacima. Famozno! U cilj ulazim bez veceg umora i opterećenja. Gledam na sat i ne mogu vjerovati! Vrijeme je 4min bolje nego što sam planirao! Završio sam u gornjem dijelu poretka! Svaki sudionik je dobio i prigodnu medalju! Pobjednik je madarski predstavnik 01:13:47 Várbiró Attila.

Zaključak: Sombor je jedan od najbolje organiziranih polumaratona na području JIE Europe (tj. exYU). U mnogim kategorijama organizacije je nadmašio daleko veće gradove poput Splita, Osijeka. Ukoliko bude prilike svakako ću se ponovno vratiti. Toplo preporučam svima koji su u mogućnosti spojiti trčanje s turističkom posjetom sudjelovanje na utrci! Do slijedeće godine.

Na kraju, pročitajte i ovo - <http://www.somaraton.org.rs/files/33spm12.pdf>

Autor želi biti anonimna